

'Geloven doe je maar thuis'?

Honderd jaar na de financiële gelijkstelling tussen openbaar en bijzonder onderwijs in Nederland klinken steeds vaker stemmen om daar een eind aan te maken. God en geloof moeten uit het openbare leven verdwijnen: geloven doe je maar thuis.

Toch is Nederland nog steeds bevoorrecht, als je ons land vergelijkt met de situatie van christenen in Frankrijk. Bij ons worden kerkklokken en muezzin-gebedsoproepen nog altijd getolereerd. Naar christelijke politieke partijen wordt geluisterd, hun bijdrage wordt zelfs als constructief ervaren, zodat ook anderen in de Tweede Kamer laten merken dat de Bijbel hun niet onbekend is.

Hoe anders is dat in Frankrijk, waar de secularisatie nog dieper gaat dan in Nederland. Protestantse kerken in Frankrijk hebben het veel moeilijker om zich in het publieke leven te manifesteren: publieke religieuze uitingen roepen er afkeuring, agressie en vijandigheid op.

Tegen deze achtergrond zijn er de laatste tijd meer en meer contacten tussen de kleine Franse gereformeerde kerken en Nederlandse kerken met het oog op het versterken van bestaande gemeenten, en minder dan tot voor kort gericht op het stichten van nieuwe gemeenten.

De Franse kerken zijn blij dat ze kunnen aanhaken bij het Focus-programma van de IZB (een missionaire organisatie binnen de Protestantse Kerk in Nederland). Dit biedt de mogelijkheid om over en weer van elkaar te leren, elkaar te bemoedigen en elkaar te helpen wegen te vinden voor kerk-zijn in de eigen omgeving.

De Stichting Steun Gereformeerde Kerken in Frankrijk draagt bij aan de reiskosten die Franse predikanten en kerkenraadsleden maken in het kader van deze uitwisseling.

Ook aan de toerusting van predikanten en hun gezinnen in Frankrijk zelf blijft de SSGKF een bijdrage leveren, net als aan diverse missionaire initiatieven. In de Nieuwsbrief van december kunt u een indruk krijgen van wat die ondersteuning voor de broeders en zusters daar betekent.

Meer weten? Kijk op www.ssgkf.nl